

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 747/06
28.06.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јасминке Станојевић, Весне Поповић, Браниславе Апостоловић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиље АА и ББ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужених ВВ, чији је пуномоћник АВ, адвокат, ради поништаја тастамента, одлучујући о ревизији тужене ВВ изјављеној против пресуде Окружног суда у Суботици Гж. 232/05 од 30.09.2005. године, у седници одржаној 28.06.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене ВВ изјављена против пресуде Окружног суда у Суботици Гж. 232/05 од 30.09.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бачкој Тополи бр. П. 468/2004 од 30.11.2004. године усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништаво писмено завештање названо меморандум пок. ПП, сачињено пред сведоцима 19.02.2002. године. Тужене су обавезане да тужиљама накнаде трошкове парничног поступка од 171.235,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Суботици Гж. 232/05 од 30.09.2005. године жалба тужених је одбијена и наведена првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужена ВВ због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. раније важећег ЗПП-а, који се примењује на основу члана 491. став 4. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04), Врховни суд је нашао ревизија није основана.

У поступку нема битне повреде на коју овај суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка.

Према утврђеном чињеничном стању 19.02.2002. године сведоци СС и СС1 су по позиву дошли у кућу сада пок. ПП, који им је саопштио да је сачинио тестамент којим је своју имовину оставио туженој ВВ, својој братаници, после чега су сведоци потписали ово претходно сачињено писмено. Завештање је већ било потписано, тј. оставилац није пред њима потписао завештање, чији је текст био откуцан. Утврђено је да на дан сачињавања завештања пок. ПП био свестан и разумео значај својих поступака, а преминуо је __.2002. године. Оспореним завештањем део имовине остављен је поред тужене ВВ и туженима ГГ и ДД.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права основано закључили да је наведено завештање због недостатка у форми у којој је закључен, ништаво.

Наиме, одредбом члана 85. Закона о наслеђивању прописано је да завешталац који зна да чита и пише може завештање сачинити тако што ће пред два сведока изјавити да је већ сачињено писмено прочитао, да је то његова воља и потом се на писмену својеручно потписати, те да се сведоци истовремено потписују на самом завештању, а пожељно је да се назначи и њихово својство сведока. Дакле, улога сведока ове врсте завештања састоји се у потврђивању две околности: прво, да је завешталац признао завештање за своје и друго да се одмах иза тога на завештању својеручно потписао. Како је у поступку утврђено да је завештање потписано пре него што су га оверили сведоци својим потписима, није у потпуности испоштована форма ове врсте завештања предвиђена наведеном законском одредбом, из којих разлога ово завештање које је строго формалан правни акт, није пуноважно.

Без утицаја су наводи ревизије да је оставилац сведоцима саопштио своју последњу вољу, односно да своју имовину оставио наследницима наведеним у завештању, јер то није услов пуноважности ове врсте тастамента. С обзиром да не испуњава услове друге врсте завештања предвиђене законом, нижестепени судови су правилно одлучили када су захтев тужиоца усвојили, утврђујући да је предметно завештање ништаво.

На основу члана 393. ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст